

KOMUNIKAT PRASOWY nr 204/24

Luksemburg, 19 grudnia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-157/23 | Ford Italia

Odpowiedzialność za produkty wadliwe: dostawcę można uznać za producenta, jeżeli jego nazwa jest zbieżna ze znakiem towarowym umieszczonym na produkcie przez producenta

W celu zapewnienia ochrony konsumenta odpowiedzialność solidarna dostawcy i faktycznego producenta wadliwego produktu może powstać nawet wtedy, gdy dostawca sam nie umieścił swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego na tym produkcie

W lipcu 2001 r. konsument nabył samochód marki Ford od Stracciari, koncesjonariusza samochodowego tej marki we Włoszech. Pojazd został wyprodukowany przez Ford WaG, spółkę z siedzibą w Niemczech, a następnie został dostarczony owemu koncesjonariuszowi za pośrednictwem spółki Ford Italia, która zajmuje się we Włoszech dystrybucją pojazdów marki Ford. W grudniu 2001 r. wspomniany konsument uległ wypadkowi, podczas którego w pojeździe nie zadziałała poduszka powietrzna. W związku z tym wniósł on powództwo przeciwko koncesjonariuszowi samochodowemu i spółce Ford Italia o odszkodowanie za szkody, jakie poniósł z powodu wady pojazdu. Ford Italia twierdzi, że nie ponosi odpowiedzialności za wadę poduszki powietrznej, ponieważ nie wyprodukował pojazdu.

Włoski sąd kasacyjny ma wątpliwości co do wykładni pojęcia „producent” zawartego w dyrektywie w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe¹. Sąd ten zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy dostawcę wadliwego produktu należy uznać za „osobę, która przedstawia się jako producent” tego produktu, w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli dostawca ten nie umieścił fizycznie na tym produkcie swej nazwy, lecz znak towarowy, który producent umieścił na tym produkcie i który odpowiada nazwie owego producenta jest zbieżny z elementem odróżniającym nazwy dostawcy.

Trybunał zauważył, że pojęcie „osoby, która przedstawia się jako producent”, o którym mowa w rzecznej dyrektywie, obejmuje nie tylko osobę, która fizycznie umieściła swoją nazwę na produkcie, lecz **powinno również obejmować dostawcę, jeżeli jego nazwa lub element odróżniający odpowiada nazwie producenta i nazwie, znakowi towarowemu lub innemu oznaczeniu odróżniającemu na produkcie**. W obu przypadkach dostawca wykorzystuje w istocie tę zbieżność, aby przedstawić się konsumentowi jako odpowiedzialny za jakość produktu i uzyskać zaufanie konsumenta, tak jakby produkt był sprzedawany bezpośrednio przez producenta. Gdyby ta druga kategoria nie była objęta owym pojęciem, prowadziłoby to do ograniczenia zakresu pojęcia „producenta” i zagrażałoby celowi dyrektywy, w szczególności ochronie konsumentów.

Trybunał dodał, że w celu zagwarantowania ochrony konsumenta prawodawca Unii zapewnił, aby **odpowiedzialność „każdej osoby, która przedstawia się jako producent”, była taka sama jak odpowiedzialność „faktycznego” producenta**. Ponadto konsument powinien móc swobodnie domagać się pełnego naprawienia szkody od któregokolwiek z tych podmiotów, gdyż ich odpowiedzialność jest solidarna. Ochrona konsumenta nie byłaby wystarczająca, gdyby dystrybutor mógł „odsłać” konsumenta do producenta, który może nie być znany konsumentowi.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa 85/374/EWG](#) z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe. Dyrektywa przypisuje producentowi odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez produkty wadliwe. Pojęcie „producenta” oznacza producenta produktu gotowego, producenta części składowej lub producenta każdego surowca. Ponadto ów termin obejmuje „każdą osobę, która przedstawia się jako producent, umieszczając swą nazwę, znak towarowy lub inną wyróżniającą cechę na produkcie”.